

POSTĘKAĆ (1) *vb pf*

part praet act postękawszy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. postęknąć.

Ponarzekać, stękając przez jakiś czas [na co]: A potym kiedy nie máłz nędzę przydzye klepác/ Ná febrę postękawłzy łuchych dni doczekać. RejWiz 72.

Formacje współrdzenne cf STĘKAĆ.

JDok